

Č.j.: 3R3/02-Ku

V Brně dne 18.4.2002

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 24.1.2002 podaném společností HQH SYSTEM spol. s r.o., se sídlem Koněvova 188, 130 00 Praha, zast. Zdeňkem Holíkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 169-R/01-1302/140/VŠ, S 179-R/01-1380/140/VŠ ze dne 2.1.2002, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem, v obchodní veřejné soutěži „na dodávku souboru ochranných prostředků pro potřeby Policie ČR chránících části těla uživatele vyjma hlavy“, vyhlášené dne 27.6.2001 v Obchodním věstníku č. 26/01 pod zn. 125174-26/01, ve znění tiskové opravy vyhlášené zveřejněním v Obchodním věstníku č. 28/01 pod zn. 125174/28/01 dne 11.7.2001, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 169-R/01-1302/140/VŠ, S 179-R/01-1380/140/VŠ ze dne 2.1.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

Česká republika - Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem (dále jen „zadavatel“) vyhlásil dne 27.6.2001 v Obchodním věstníku č. 26/01 pod zn. 125174-26/01, ve znění tiskové opravy zveřejněné dne 11.7.2001 v Obchodním věstníku č. 28/01 pod zn. 125174-28/01, obchodní veřejnou soutěž „na dodávku souboru ochranných prostředků pro potřeby Policie chránících části těla uživatele vyjma hlavy“ (dále jen „soutěž“) podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“)

Zadavatel obdržel do konce soutěžní lhůty pět nabídek, mezi nimi i nabídku společnosti HQH SYSTEM spol. s r.o., se sídlem Koněvova 188, 130 00 Praha 3, zast. Zdeňkem Holíkem (dále jen „uchazeč“).

Dne 16.10.2001 podal uchazeč námitky z důvodu nejednoznačného zadání a vyhlášení dalších podmínek soutěže, neboť podle jeho názoru byla porušena ustanovení § 5 odst. 2 písm. h), § 5 odst. 3, § 6, § 64 odst. 1 a § 39a zákona. Tyto námitky uchazeč odeslal faxem, který zadavatel obdržel dne 17.10.2001 ve 23.10 hod. a písemné vyhotovení (potvrzení) námitek bylo zadavateli doručeno dne 19.10.2001.

Statutární zástupce zadavatele po přezkoumání námitek ze dne 16.10.2001 jim dne 25.10.2001 pod č.j. EKO-1328/04-2001 nevyhověl. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), obdržel dne 2.11.2001 návrh uchazeče „na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách“ a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel a uchazeč.

Uchazeč v návrhu ze dne 2.11.2001 mimo jiné uvádí, že porušení zákona zadavatelem spatřuje v nedodržení ustanovení § 5 odst. 2 písm. h) zákona, § 5 odst. 3, § 6, § 64c odst. 1 a § 39a odst. 1 zákona a domáhá se přezkoumání rozhodnutí o námitkách a vydání rozhodnutí ve smyslu § 60 písm. b) zákona – zrušení soutěže. Tím, že zadavatel v podmínkách soutěže v bodech 11.4.b) a 11.4.g) požadoval po zájemcích o veřejnou zakázku předložení písemného prohlášení v nabídce, že uchazeč bere na vědomí možné poškození nebo úplné zničení 9 ks vzorků od každého druhu při uživatelských zkouškách a že v takovém případě nebudou vzorky věcně nebo finančně nahrazeny byly přeneseny na každého zájemce o zakázku statisícové náklady (v případě uchazeče 361 908,- Kč) při diskutabilním, nekontrolovatelném a laickém neodborném nakládání s ochrannými pomůckami v rámci hodnocení jejich uživatelských vlastností přesto, že dle dalších vyhlášených podmínek pod bodem 11.4.c) a 11.4.d) v nabídce musely být doklady (protokoly) vydané českými akreditovanými zkušebnami ke splnění ochranných vlastností a parametrů včetně zdravotní nezávadnosti podle CSN.

Dále uchazeč namítá, že zadavatel nevyhlásil minimální požadavky na případná variantní řešení, jako například zda má být soubor ochranných prostředků jednodílný či vícedílný, s podvlekm či bez podvleku apod., jejichž znalost je nutná předem ke stanovení výše nabídkových cen. Předmět zakázky byl nedostatečně vymezený jako „Soubor prostředků tvořící protiúderový komplet“. Takto nepřesně stanovený předmět zakázky neumožňoval

podání cílených nabídek a tudíž nemohl umožnit kvalitní výběr. Tímto podáním se uchazeč domáhá přezkoumání rozhodnutí o námitkách a vydání rozhodnutí ve smyslu § 60 písm. b) zákona – zrušení soutěže.

Dne 16.10.2001 zadavatel s odvoláním na ustanovení § 34 odst. 4 zákona svým rozhodnutím č.j. PPR-192-30/OCN-2001 rozhodl o vyloučení uchazeče z další účasti v obchodní veřejné soutěži s tím, že nabídka nevyhověla z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže, poněvadž v nabídce uchazeč nepředložil písemný závazek o podmínkách garantované pojistné záruky včetně výše finančního plnění v korunách dle bodu 11. Další podmínky soutěže, odst. 4, písm.f)) a v čestném prohlášení bylo uvedeno: ... v případě uzavření kupní smlouvy ..., budou firmou HQT systém spol. s r.o. písemnou formou – smlouvou garantovány pojistné záruky včetně výše finančního plnění v Kč ...“.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 16.10.2001 podal uchazeč dne 6.11.2001 námitky, kterým zadavatel svým rozhodnutím ze dne 14.11.2001 pod č.j. EKO-1452/04-2001 nevyhověl.

ÚOHS obdržel dne 26.11.2001 a zadavatel dne 27.11.2001 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách č.j. EKO-1452/04-2001 (dále jen „návrh“) a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel a uchazeč.

Uchazeč ve svém návrhu ze dne 26.11.2001 zejména uvádí, že na svých námitkách trvá, přičemž porušení zákona zadavatelem spatřuje v nedodržení ustanovení § 5 odst. 2, § 11 a § 34 odst. 4 zákona a domáhá se přezkoumání rozhodnutí o námitkách a vydání rozhodnutí ve smyslu § 60 písm. b) zákona -zařazení nabídky zpět do soutěže event. zrušení soutěže, která byla zadána v rozporu s patřičnými ustanoveními zákona. Uchazeč uvádí, že zadavatel vyhlášením další podmínky soutěže v Obchodním věstníku pod bodem 11.4. písm. f) požadoval po zájemcích o veřejnou zakázku písemný závazek o podmínkách pojistné záruky včetně výše finančního plnění v Kč při poškození lidského subjektu z důvodu nedodržení deklarovaných parametrů jednotlivých druhů zboží dodaného v případě uzavření kupní smlouvy. Písemný závazek měl být předložen současně s nabídkou. Jak vyplývá z textu, závazek nebyl a není součástí nabídky, protože podle § 2 písm. g) zákona je nabídkou návrh na uzavření smlouvy, doložený požadovanými doklady dle zadání. Zadavatel požadoval nabídku a současně s nabídkou předložení dalšího závazku. K tomu uchazeč uvádí, že „Požadoval tedy předložení dvou samostatných objektů - nabídky a závazku. Nepožadoval, aby byl závazek součástí nabídky“. Pro nesplnění podmínky, která není součástí nabídky, nemá zadavatel oporu v § 34 odst. 4 zákona k vyloučení nabídky z dalšího hodnocení. Zadavatel nepožadoval uvedení výše finančního plnění v korunách v absolutní částce. Uchazeč v závazku uvedl výši budoucího finančního závazku v Kč od nuly do nekonečna a proto nabídka vyhověla požadavkům zadavatele. V případě, že by se jednalo o další podmínku ve smyslu § 5 odst. 2 zákona, zadavatel by musel výši jistoty stanovit pro všechny zájemce ve stejné výši v absolutní částce obdobně jako u jistoty podle § 24 zákona. V případě, že by se jednalo o další předpoklad pro plnění nabídky, zadavatel by různou výši navržených závazku mohl použít pouze pro účely vyhodnocení.

Přesto uchazeč v nabídce současně s návrhem smlouvy uvedl výši budoucího finančního závazku v Kč od nuly do nekonečna. Nabídka tedy vyhověla požadavkům zadavatele a neměla být vyloučena z dalšího posuzování.

V souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti podle § 3 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů, přistoupil ÚOHS ke sloučení správních řízení č.j. S 169/01-1302/140 VŠ a S 179/01-1380/140/VŠ. Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 2.1.2002 pod č.j. S 169-R/01-1302/140/VŠ, S 179-R/01-1380/140/VŠ rozhodnutí, kterým návrhy uchazeče podle § 60 písm. a) zákona zamítl s tím, že zadavatel svým rozhodnutím č.j. PPR-192-30/OCN-2001 ze dne 16.10.2001 o vyloučení uchazeče z další účasti v soutěži, zákon neporušil.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že uchazečem uváděná porušení zákona se v zásadě týkají podmínek zadání veřejné zakázky, resp. vyhlášení obchodní veřejné soutěže. Jako taková měla být uchazečem v souladu se zákonem uplatněna proti vyhlášení obchodní veřejné soutěže, resp. jejím podmínkám. Uplatněné námitky nejsou námitkami proti vyloučení;

Uchazeč ve svém návrhu ze dne 2.11.2001 uvádí, že došlo k porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. h), § 5 odst. 3, § 6, § 64 odst. 1 a § 39 odst. 1 zákona. Ani jedno z uvedených a ani jiných ustanovení zákona nebylo vyhlášením obchodní veřejné soutěže, resp. jejími podmínkami porušeno. Ustanovení § 5 odst. 2 zákona připouští možnost vymezit další podmínky soutěže a v písmenu h) téhož odstavce pak jako jednu z těchto dalších podmínek příkladně uvádí „minimální požadavky na případná variantní řešení nebo vyloučení možnosti variantního řešení“. V každém případě se jedná o možnost zadavatele uvedenou podmínku stanovit, nikoli o povinnost, jak uchazeč mylně předpokládá. Stanovil-li zadavatel v bodu 4 podmínek obchodní veřejné soutěže, že nabídky budou hodnoceny podle ekonomické vhodnosti a v sestupném pořadí dále uvedl dvě kritéria, podle kterých budou nabídky hodnoceny, neporušil ustanovení § 5 odst. 3, ani § 6 odst. 1 a 2 zákona, ale uvedená ustanovení naplnil. V souladu s již shora citovaným ustanovením zákona je rovněž skutečnost, že jako další podmínku si zadavatel pod bodem 11.4.g) podmínek soutěže stanovil předložit „písemné prohlášení uchazeče, že uchazeč bere na vědomí možné poškození nebo úplné zničení vzorků při uživatelských zkouškách a že v takovém případě nebudou vzorky věcně nebo finančně nahrazeny“. I s přihlédnutím k povaze a účelu předmětu veřejné zakázky ÚOHS neshledal rozpor v tom, že předložení uvedeného prohlášení je požadováno i přesto, že dle dalších vyhlášených podmínek pod bodem 11.4.c) a 11.4.d) musely být v nabídkách doloženy doklady (protokoly) vydané českými akreditovanými zkušebnami ke splnění ochranných vlastností a parametrů včetně zdravotní nezávadnosti podle ČSN. Ustanovení § 39a zákona stanoví, kdy je zadavatel na žádost uchazeče povinen vzorky a ukázky nebo jejich části vrátit. Výše uvedená další podmínka zadavatele uvedená pod bodem 11.4.g) podmínek soutěže není v rozporu s ustanovením § 39a zákona, resp. nezabývá zadavatele povinností v něm uložené. Právně nepodložený a nepřijatelný je názor uchazeče, že vrácením poškozených nebo úplně zničených vzorků nelze uvedenému závazku dostát, neboť poškozené nebo úplně zničené vzorky nebyly součástí nabídky. Stejně je tak i nepřijatelný názor uchazeče, že zadavatel nevyhlásil obchodní veřejnou soutěž podle zákona, ale soutěž na podání nabídek k provedení průzkumu trhu o ochranných pomůckách. Plnění veřejné zakázky bylo v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. a) zákona řádně vymezeno v bodu 1 podmínek obchodní veřejné soutěže a zadávací dokumentací.

Uchazeč ve svém návrhu ze dne 26.11.2001 hovoří o porušení ustanovení § 11 a § 34 odst. 4 zákona. Ani tato ustanovení nebyla vyhlášením soutěže, jejími podmínkami, resp. vyloučením uchazeče z další účasti v ní porušena. Stanovil-li zadavatel jako další podmínku pod bodem 11.4. f) vyhlášených podmínek soutěže současně s nabídkou předložit i písemný závazek o podmínkách garantované pojistné záruky včetně výše finančního plnění v Kč při

poškození lidského subjektu z důvodu nedodržení deklarovaných parametrů jednotlivých druhů zboží dodaného v případě uzavření smlouvy a uchazeč ve svém čestném prohlášení „GARANCE POJISTNÉ ZÁRUKY“ ze dne 6.8.2001 prohlásí, že v případě uzavření smlouvy „... budou firmou HQH system spol. s r.o. písemnou formou – smlouvou garantovaný pojistné záruky včetně výše finančního plnění v Kč při poškození lidského subjektu ...“ a neuvede tedy zadavatelem požadovanou konkrétní výši finančního plnění v Kč, jeho nabídka ve smyslu ustanovení § 34 odst. 4 zákona nevyhověla z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže. Na základě téhož ustanovení zákona pak byl uchazeč z další účasti v obchodní veřejné soutěži vyloučen zcela po právu.

Pokud jde o uchazečem namítané porušení ustanovení § 35 odst. 1 zákona, ÚOHS neshledal, že k takovému porušení došlo. Srovnávací zkoušky ve smyslu bodu 4 a bodu 11.3. c) podmínek obchodní veřejné soutěže, jejichž výsledky jsou na základě bodu 4. prvním kritériem hodnocení nabídek v sestupném pořadí podle stupně významu, byly osobami z řad uživatelů provedeny v průběhu měsíce srpna a září 2001 (výsledky předány zadavateli dne 19.9.2001). Komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“) zasedala dne 8.10.2001 a na základě její zprávy byl uchazeč dne 16.10.2001 vyloučen z další účasti v obchodní veřejné soutěži. Z uvedené zprávy jednoznačně vyplývá, že komise nabídky nehodnotila, ale pouze posuzovala. V žádném případě z dokumentace o zadání veřejné zakázky nevyplývá, že komise nabídky hodnotila před vyloučením uchazeče ze soutěže.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž uvádí, že námitky proti vyhlášeným podmínkám soutěže byly podány v době, kdy uchazeč ještě neobdržel rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení. Zadavatel se námitkami zabýval a vydal rozhodnutí, proti kterému uchazeč podal návrh. Jestliže ÚOHS procesně rozhodoval o návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele proti nejednoznačnému zadání podmínek soutěže a návrhu proti rozhodnutí o vyloučení jedním rozhodnutím, nelze v postupu uchazeče spatřovat obejití zákona.

Dále uchazeč v rozkladu uvádí, že zadavatel připustil varianty, a že předmět zakázky byl vymezen pouze jako „Soubor prostředků tvořící protiúderový komplet“. Protože zadavatel ani nevyhlásil minimální požadavky na případná variantní řešení, takto zadáný předmět zakázky je zadán netransparentně a došlo i tím došlo k porušení § 6 zákona, a to nemožnosti hodnocení nabídek vyšší nabídkových cen.

Nepřesně stanovený předmět zakázky neumožňoval podání cílených nabídek a tudíž nemohl být proveden ani kvalitní výběr a navíc nabídky různých variant protiúderových kompletů byly zadavatelem vázány omezující diskriminační podmínkou – dodáním 9 ks vzorků pro každou variantu za statisíce Kč ke zničení a bez finanční náhrady.

Zadavatel vyhlášením další podmínky soutěže pod bodem 11.4.b) a 11.4.g) požadoval předložení písemného prohlášení v nabídce, že uchazeč bere na vědomí možné poškození nebo úplné zničení 9 ks vzorků od každého druhu při uživatelských zkouškách, a že v takovém případě nebudou vzorky věcně nebo finančně omezeny. Nelze souhlasit se stanoviskem ÚOHS, že § 39a zákona neřeší právo na vrácení vzorků, ale řeší pouze otázku, kdy vzorky vrátit. V této souvislosti odkazuje zároveň na § 64c odst. 1 zákona.

K druhému návrhu ze dne 26.11.2001 (uchazeč uvedl ze dne 23.11.2001) uvádí, že trvá na zdůvodnění v něm obsaženém. Dále uchazeč uvádí, že při hodnocení nabídek došlo k porušení zákona a to závažným způsobem. Zadavatel jmenoval tříčlennou komisi, ale

namísto komise určil a využil služeb odborníků, kteří zadavateli vyhodnotili v srpnu předložené vzorky. Komise nabídky nehodnotila, tyto podle 1. kritéria hodnotil zadavatel. Uchazeč se domnívá, že došlo k porušení § 34 a § 35 zákona.

Závěrem svého rozkladu „má uchazeč za to, že jsou důvody k tomu, aby předseda úřadu oprávněnost rozkladu přezkoumal a veřejnou zakázku zrušil“.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 169-R/01-1302/140/VŠ, S 179-R/01-1380/140/VŠ ze dne 2.1.2002 zamítl podle § 60 písm. a) zákona návrhy uchazeče s tím, že úkony zadavatele a jeho rozhodnutím č.j. PPR-192-30/OCN-2001 ze dne 16.10.2001 o vyloučení uchazeče z další účasti v soutěži nedošlo k porušení zákona, rozhodl věcně správně, a v souladu se zákonem.

K námitkám rozkladu uvádím, že se shodují s námitkami uvedenými již v dřívějších podáních uchazeče a nejsou v nich uvedeny žádné nové skutečnosti.

K podání uchazeče ze dne 2.11.2001 uvádím, že ho uchazeč nazval „návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 16.10.2001“ a uvádí v něm, že porušení zákona spatřuje v nedodržení ustanovení § 5 odst. 2 písm. h) zákona, § 5 odst. 3, § 6, § 64c odst. 1 a § 39a odst. 1 zákona a domáhá se zrušení soutěže. K tomu uvádím, že se ztotožňuji s názorem vysloveným v napadeném rozhodnutí ÚOHS, že námitky uchazeče ze dne 2.11.2001 se v zásadě týkají podmínek zadání soutěže vyhlášené v Obchodním věstníku. V této souvislosti však podotýkám, že je pouze na zadavateli, jak věcně vymezí předmět plnění veřejné zakázky a jak vymezí další podmínky soutěže, pokud nemají diskriminační charakter. V ustanovení § 5 zákona je uvedeno, co musí podmínky soutěže obsahovat a v odstavci 2 citovaného ustanovení jsou příkladně uvedeny i další podmínky soutěže, které si zadavatel může vymezit a které se vyhláší současně s podmínkami soutěže. Zadavatel výše citovaná ustanovení zákona neporušil a při vymezení předmětu plnění veřejné zakázky i vymezení dalších podmínek soutěže postupoval v souladu se zákonem.

K návrhu ze dne 26.11.2001 pak uvádím, že námitky v něm uvedené byly ÚOHS řádně přezkoumány a se zjištěními ÚOHS uvedenými v napadeném rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K ostatním námitkám rozkladu pak uvádím, že § 5 odst. 2 zákona připouští možnost vymezit další podmínky soutěže, které se vyhláší současně s podmínkami soutěže. Písm. h) téhož odstavce § 5 zákona pak příkladně uvádí možnost zadavatele vymezit jako další podmínky soutěže i „minimální požadavky na případná variantní řešení nebo vyloučení možnosti variantního řešení“. Jedná o možnost zadavatele uvedenou podmínku stanovit, nejde však o povinnost zadavatele, jak namítá uchazeč ve svém rozkladu.

K dalším podmínkám, které zadavatel vyhlásil pod body 11.4.b) a 11.4.g) a dle kterých požadoval předložení písemného prohlášení v nabídce, že uchazeč bere na vědomí možné poškození nebo úplné zničení 9 ks vzorků od každého druhu při uživatelských zkouškách, a že v takovém případě nebudou vzorky věcně nebo finančně omezeny uvádím, že

v této souvislosti odkazuje uchazeč na ustanovení § 64c zákona. Citované ustanovení zákona se týká nákladů účasti. Uchazeč nesprávně považuje předložení písemného prohlášení o souhlasu s možným poškozením nebo úplným zničením vzorků za porušení tohoto ustanovení. Zadavatel tím, že ve vyhlášení soutěže pod bodem „11. Další podmínky soutěže“ požadoval výše uvedené písemné prohlášení uchazeče zákon neporušil. Tuto podmínku zadavatel požadoval po všech zájemcích o veřejnou zakázku a žádného z nich tudíž nezvýhodnil a neporušil tak § 11 zákona, jak uvádí uchazeč ve svých podáních. Taktéž požadovat podmínku uvedenou pod bodem 11.4. f) týkající se písemného závazku o podmínkách garantované pojistné záruky včetně výše finančního plnění v Kč při poškození lidského subjektu z důvodu nedodržení deklarovaných parametrů není v rozporu se zákonem. Ba naopak, zadavatel by zvýhodnil ty uchazeče, kteří tyto podmínky nesplnili, příp. prohlášení nepodepsali, a přesto by pak zadavatel jejich nabídky hodnotil. V daném případě nabídka uchazeče ve smyslu ustanovení § 34 odst. 4 zákona nevyhověla z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže a na základě téhož ustanovení zákona pak byl uchazeč správně z další účasti v obchodní veřejné soutěži vyloučen.

K námitkám ve věci provedeného hodnocení pouze podotýkám, že k samotnému hodnocení předložených nabídek nedošlo, protože uchazeč byl ze soutěže vyloučen, podal námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání nevyhověl a uchazeč poté podal návrh a podle § 56 odst. 6 zákona zadavatel nesmí činit žádné úkony směřující k dokončení zadání veřejné zakázky. K porušení § 34 a 35 zákona tedy nedošlo. Byly provedeny pouze srovnávací zkoušky osobami z řad uživatelů. Tyto byly provedeny v průběhu měsíce srpna a září 2001 a jejich výsledky byly předány zadavateli dne 19.9.2001. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek zasedala dne 8.10.2001 a na základě doporučení komise byl uchazeč dne 16.10.2001 vyloučen z další účasti v obchodní veřejné soutěži pro nesplnění podmínek soutěže. Komise nabídky nehodnotila, ale pouze posuzovala v souladu s § 34 odst. 4 předložené nabídky z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže a ověřovala soulad postupu uchazeče se zásadami ochrany hospodářské soutěže. V žádném případě z předložené dokumentace nevyplývá, že by komise nabídky hodnotila před vyloučením uchazeče ze soutěže.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika - Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem,
2. HQH SYSTEM spol. s r.o., Koněvova 188, 130 00 Praha 3, zast. Zdeňkem Holíkem,
3. spis.